

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la restituirea recursului

în cauza civilă,

Iudina Ecaterina și Iudin Alexandru împotriva lui Trișin Fiodor
(declararea nulității contractului și radierea înscrisului)

împotriva încheierii din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2r-202/26
NR. PIGD 2-13110492-01-2r-10062026)

Recurs restituit în temeiul art. 426 ¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, din motiv că a fost depusă în afara termenului legal, iar instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. S. Lazari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

3 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Fiodor Trișin,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Diana Stănilă
Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 martie 2013, Iudina Ecaterina și Iudin Alexandru au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Trișin Fiodor, solicitând recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare, radierea înscrirurilor din Registrul bunurilor imobile, constatarea de proprietate.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău, din 4 noiembrie 2013, cererea de chemare în judecată depusă de Iudina Ecaterina și Iudin Alexandru a fost admisă. S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. ***** din str. *****, mun. *****, încheiat la ***** între Iudina Ecaterina și Trișin Fiodor, autentificat notarial și înregistrat la biroul notarial nr. *****, sector *****, or. *****, cu radierea din Registrul bunurilor imobile a înscrisului privind dreptul de proprietate al lui, Trișin Fiodor, asupra bunului imobil indicat. S-a constatat dreptul de proprietate al reclamantei, Iudina Ecaterina, în privința apartamentului nr. *****, str. *****, mun. *****, cu înregistrarea dreptului de proprietate al reclamantei în privința bunului imobil indicat în Registrul bunurilor imobile.

3. La 15 martie 2021, Trișin Fiodor a declarat apel prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de apel și casarea hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 04 noiembrie 2013.

4. Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021 s-a respins cererea lui Trișin Fiodor privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cerere de apel declarată de Trișin Fiodor, fiind depusă în afara termenului legal.

5. La 20 iunie 2021, Trișin Fiodor a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău 20 aprilie 2021 solicitând casarea acesteia, repunerea în termenul de declararea apelului și restituirea cauzei în instanța de apel pentru examinarea apelului.

6. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 1 septembrie 2021 s-a respins recursul declarat de Trișin Fiodor și s-a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021.

7. La 11 mai 2026, Trișin Fiodor a depus la Curtea Supremă de Justiție cerere de recurs împotriva încheierii din anul 2017, pronunțată de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător S. Lazari, prin care, potrivit susținerilor recurentului, a fost respinsă cererea de repunere în termenul de apel și a fost restituită cererea de apel

formulată împotriva hotărârii din 4 noiembrie 2013, indicând că data exactă a încheierii nu îi este cunoscută.

8. Recurentul susține că prezenta cauză ar intra în competența Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 429 din Codul de procedură civilă și art. 3 din Legea nr. 64/2023, deoarece ar prezenta importanță socială și juridică deosebită, precum și ar releva încălcări grave ale dreptului la un proces echitabil.

9. Recurentul menționează că în anul 2017 a întreprins demersuri pentru clarificarea împrejurărilor în care a fost lipsit de proprietate, inclusiv prin sesizarea organelor de urmărire penală. Totodată, avocatul său a depus cerere de apel și cerere de repunere în termenul de apel, însă arhiva instanței i-ar fi comunicat verbal că dosarul nu se află în arhivă, iar ulterior judecătorul ar fi pronunțat o încheiere prin care a respins cererea de repunere în termen și/sau a returnat cererea de apel, fără ca recurentul să cunoască efectiv conținutul acesteia.

10. Sub aspectul accesului la dosar, recurentul susține că abia la 2 decembrie 2025 a avut primul acces real și efectiv la materialele cauzei, după ce la 11 noiembrie 2025 s-a adresat arhivei Judecătoriei Buiucani cu cerere de consultare a dosarului nr. 2-2693/13. Acesta invocă faptul că termenul de recurs ar trebui calculat de la data accesului efectiv la dosar.

11. Cu privire la repunerea în termen, recurentul recunoaște că, raportat la data de 2 decembrie 2025, termenul de recurs era depășit la momentul depunerii cererii, însă susține că depășirea nu îi este imputabilă. În acest sens, invocă complexitatea cauzei, volumul mare de materiale studiate, domiciliul său în Federația Rusă, dificultățile de comunicare cu reprezentanți legali din Republica Moldova și lipsa unui avocat angajat în perioada respectivă.

12. Recurentul mai invocă existența unor circumstanțe noi, descoperite la 2 decembrie 2025, care, în opinia sa, ar demonstra caracterul abuziv al încheierii din 2017. Astfel, acesta susține că în dosar nu există dovada înmânării citației, avizului sau a vreunei comunicări către avocatul Pleșca Corneliu, iar simpla mențiune a expedierii unui plic nu ar putea echivala cu dovada comunicării efective. De asemenea, recurentul susține că din dosar nu rezultă cu certitudine ce act i-ar fi fost comunicat avocatului și nici termenul acordat pentru remedierea unor eventuale deficiențe.

13. În concluzie, recurentul consideră că încheierea din 2017 este nulă, deoarece ar fi fost pronunțată în lipsa dovezilor de comunicare legală către avocat, ceea ce ar fi determinat privarea sa de dreptul la un proces echitabil și încălcarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Articolul 425 din Codul de procedură civilă:

„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

15. Articolul 426¹ alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii, dacă:

a) cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

(2) Recursul împotriva încheierii judecătorești se restituie în baza a cel puțin unuia din temeiurile prevăzute la alin. (1), printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac.”

16. Art. 100 alin. (1), (1¹) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

(1¹) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură ale instanței de judecată se comunică autorităților publice, persoanelor juridice de drept privat și avocaților prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la care aceștia sunt conectați prin adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată, în mandatul de avocat, în alte acte ce atestă utilizarea poștei electronice. Actele de procedură expediate prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor se consideră comunicate.”

17. Articolul 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

18. Articolul 111 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

(2) Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

19. Articolul 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

20. Articolul 116 alin. alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

(4) Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.”

21. Articolul 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.”

22. Articolul 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Participanții la proces sînt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

23. Articolul 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că verificarea respectării termenului de declarare a recursului constituie o chestiune prioritară, care precede examinarea criticilor formulate pe fondul cauzei.

25. Deși recurentul Trișin Fiodor a indicat în cererea de recurs că atacă o încheiere din anul 2017, pronunțată de Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător S. Lazari, prin care, potrivit susținerilor sale, a fost respinsă cererea de repunere în termenul de apel și a fost restituită cererea de apel formulată împotriva hotărârii din 4 noiembrie 2013, din conținutul cererii și a actelor din dosar rezultă că recursul vizează, în esență, încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021, prin care s-a respins cererea de repunere în termenul de declarare a apelului și s-a restituit cererea de apel depusă de Trișin Fiodor.

26. Prin urmare, Completul de judecată va verifica dacă recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021 a fost depus în termenul prevăzut de lege și dacă sunt întrunite condițiile pentru repunerea în termen.

27. Potrivit materialelor cauzei, încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021 a fost expediată lui Trișin Fiodor la 22 aprilie 2021, la adresa electronică indicată de acesta pentru recepționarea corespondenței.

28. Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii. Din sensul normei citate rezultă că termenul de recurs începe să curgă din ziua următoare comunicării actului judecătoresc, iar nerespectarea acestuia atrage consecințele

prevăzute de lege, cu excepția cazului în care partea dovedește existența unor motive întemeiate pentru repunerea în termen.

29. Astfel, având în vedere că încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021 i-a fost comunicată recurentului la 22 aprilie 2021, termenul de declarare a recursului a început să curgă la 23 aprilie 2021 și a expirat la 7 mai 2021.

30. La 20 iunie 2021, Trișin Fiodor a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021, solicitând casarea acesteia, repunerea în termenul de declarare a apelului și restituirea cauzei în instanța de apel pentru examinarea apelului. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 1 septembrie 2021, recursul declarat de Trișin Fiodor a fost respins, cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021.

31. Ulterior, la 11 mai 2026, Trișin Fiodor a declarat din nou recurs prin care, în esență, contestă aceeași soluție procedurală privind refuzul repunerii în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 4 noiembrie 2013.

32. Completul de judecată notează că termenul de declarare a recursului este un termen procedural imperativ. Nerespectarea acestuia atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, dacă partea nu dovedește existența unor motive întemeiate care au făcut obiectiv imposibilă depunerea cererii în termenul legal.

33. Termenele procedurale nu reprezintă simple formalități. Acestea au rolul de a disciplina exercitarea drepturilor procesuale, de a asigura celeritatea procedurii și de a proteja securitatea raporturilor juridice. După expirarea termenului legal, actul de procedură nu mai poate fi îndeplinit decât în condițiile stricte ale repunerii în termen.

34. Prin cererea depusă la 11 mai 2026, recurentul solicită repunerea în termen, invocând că ar fi avut acces efectiv la materialele cauzei abia la 2 decembrie 2025, precum și complexitatea cauzei, volumul materialelor, domiciliul în Federația Rusă, dificultățile de comunicare cu reprezentanți legali din Republica Moldova și lipsa unui avocat angajat.

35. Completul de judecată constată că aceste motive nu pot fi reținute ca temeiuri suficiente pentru repunerea în termen.

36. În primul rând, încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021 a fost comunicată recurentului la adresa electronică indicată de acesta, iar ulterior acesta a și exercitat recurs împotriva aceleiași încheieri, recurs soluționat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 1 septembrie 2021.

37. Prin urmare, susținerea recurentului potrivit căreia nu ar fi cunoscut actul procedural atacat nu poate fi primită, în condițiile în care el a exercitat anterior calea de atac împotriva aceleiași încheieri, iar legalitatea acesteia a fost deja verificată de Curtea Supremă de Justiție.

38. În al doilea rând, chiar dacă s-ar lua ca reper data de 2 decembrie 2025, indicată de recurent ca fiind data primului acces efectiv la dosar, cererea de recurs depusă la 11 mai 2026 este tardivă. De la această dată au trecut mai mult de 15 zile, termen prevăzut de art. 425 din Codul de procedură civilă, și mai mult de 30 de zile, termen prevăzut de art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă pentru exercitarea dreptului după încetarea motivelor care ar fi justificat depășirea termenului procedural.

39. Complexitatea cauzei, volumul materialelor, domiciliul în străinătate, lipsa unui avocat sau dificultățile de comunicare cu reprezentanți legali sunt circumstanțe care țin de organizarea apărării recurentului și nu demonstrează o imposibilitate obiectivă, reală și insurmontabilă de a depune recursul în termen sau, cel puțin, de a formula cererea de repunere în termen în intervalul prevăzut de art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

40. Completul de judecată reține că repunerea în termen are caracter excepțional și poate fi dispusă numai atunci când partea demonstrează că omisiunea termenului a fost determinată de împrejurări obiective, independente de voința sa. Simpla invocare a unor dificultăți generale ori a nemulțumirii față de soluțiile judiciare anterioare nu justifică repunerea în termen.

41. În plus, nu poate fi ignorat faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021 a fost deja supusă controlului Curții Supreme de Justiție, care, prin decizia din 1 septembrie 2021, a respins recursul declarat de Trișin Fiodor și a menținut încheierea instanței de apel. Reiterarea aceleiași căi de atac după mai mulți ani este incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice și cu caracterul obligatoriu al hotărârilor judecătorești irevocabile.

42. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că recurentul nu a demonstrat existența unor motive întemeiate pentru repunerea în termenul de declarare a recursului, iar recursul depus la 11 mai 2026 este vădit tardiv.

43. Prin urmare, cererea de repunere în termen urmează a fi respinsă, iar recursul declarat de Trișin Fiodor urmează a fi restituit în temeiul art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

44. În conformitate cu art. 116, 426¹ lit. a), alin. (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge cererea lui Trișin Fiodor privind repunerea în termenul de declarare a recursului.

Restituie cererea de recurs depusă de Trișin Fiodor împotriva încheierii din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, Iudina Ecaterina și Iudin Alexandru împotriva lui Trișin Fiodor, privind recunoașterea nulității contractului de

vînzare-cumpătrare, radierea înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile, constatarea de proprietate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat